

УДК 35.351

DOI: 10.31673/2786-7412.2025.022138

Ігор АНДРУШКО

*старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування
Державного університету інформаційно-комунікаційних технологій, м. Київ
ORCID ID: 0000-0005-5150-5513
e-mail: i_andrushko1971@ukr.net*

Ihor ANDRUSHKO

*Senior Lecturer, Department of Public Management and Administration,
State University of Information and Communication Technologies, Kyiv
ORCID ID: 0000-0005-5150-5513
e-mail: i_andrushko1971@ukr.net*

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ
РОЗВИТКОМ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ, СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ**

**PUBLIC MANAGEMENT
DEVELOPMENT OF THE INFORMATION SPACE OF UKRAINE:
DEVELOPMENT VECTORS, STRATEGIC PRIORITIES**

Анотація. У статті висвітлено стратегічні пріоритети та основні напрями публічного управління розвитком інформаційного простору України в умовах цифровізації, глобалізації та нових викликів інформаційної безпеки. Наголошується, що формування відкритого, безпечного та інклюзивного інформаційного простору є ключовим чинником зміцнення національної безпеки, розвитку цифрової економіки та підтримки демократичних процесів.

Обґрунтовано необхідність комплексного підходу до управління, що поєднує інституційні, нормативно-правові, технологічні та соціогуманітарні аспекти. Особливу увагу приділено гармонізації національної політики з міжнародними стандартами та кращими світовими практиками, а також залученню громадськості та експертних середовищ до формування політики у сфері розвитку інформаційного простору. Акцентовано на потребі посилення інституційної спроможності органів влади, розвитку цифрової грамотності населення та стимулювання інноваційної діяльності.

У статті підкреслено, що стратегічне управління має відповідати вимогам прозорості, відкритості та ефективності, сприяючи формуванню високотехнологічної держави та зміцненню соціальної довіри. Запропоновано напрями удосконалення державної політики у цій сфері для підвищення конкурентоспроможності України та її інтеграції у глобальне інформаційне середовище.

Акцентовано на важливості гнучкості управлінських рішень і впровадження сучасних інформаційно-аналітичних систем, які дозволяють швидко адаптуватися до нових викликів. Окрема увага приділена розвитку

партнерства держави з приватним сектором і громадянським суспільством, що сприятиме впровадженню інновацій та формуванню цифрової економіки.

Наголошується на необхідності розвитку систем кіберзахисту, медіаграмотності та архетипічного підходу для зміцнення інформаційної незалежності. Запропоновані рекомендації для вдосконалення державної політики розвитку інформаційного простору України з урахуванням глобальних викликів та соціокультурних особливостей, що стане основою для формування конкурентоспроможної, безпечної та демократичної цифрової держави.

Ключові слова: інформаційний простір, публічне управління, цифрова трансформація, стратегічні пріоритети, інформаційна безпека, громадянське суспільство.

Abstract. The article highlights the strategic priorities and main directions of public management of the development of the information space of Ukraine in the context of digitalization, globalization and new challenges of information security. It is emphasized that the formation of an open, secure and inclusive information space is a key factor in strengthening national security, developing the digital economy and supporting democratic processes.

The need for a comprehensive approach to management is substantiated, combining institutional, regulatory, technological and socio-humanitarian aspects. Particular attention is paid to the harmonization of national policy with international standards and best world practices, as well as the involvement of the public and expert circles in the formation of policy in the field of information space development. The emphasis is on the need to strengthen the institutional capacity of government bodies, develop the digital literacy of the population and stimulate innovative activity.

The article emphasizes that strategic management must meet the requirements of transparency, openness and efficiency, contributing to the formation of a high-tech state and strengthening social trust. Directions for improving state policy in this area are proposed to increase Ukraine's competitiveness and its integration into the global information environment.

The article also emphasizes the importance of flexibility in management decisions and the implementation of modern information and analytical systems that allow for rapid adaptation to new challenges. Special attention is paid to the development of state partnerships with the private sector and civil society, which will contribute to the introduction of innovations and the formation of a digital economy.

The need to develop cyber defense systems, media literacy, and an archetypal approach to strengthening information independence is emphasized. The article offers scientifically based recommendations for improving state policy for the development of Ukraine's information space, taking into account global challenges and socio-cultural features, which will become the basis for the formation of a competitive, safe, and democratic digital state.

Key words: information space, public administration, digital transformation, strategic priorities, information security, civil society.

Постановка проблеми. У сучасних умовах цифровізації, глобалізації та інтенсивного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій інформаційний простір стає ключовим чинником соціально-економічного та політичного розвитку України. Формування відкритого, безпечного та інклюзивного інформаційного

простору визначає не лише рівень інноваційності держави, а й її спроможність ефективно відповідати на сучасні виклики та загрози, пов'язані з інформаційною безпекою та медіавпливом.

Публічне управління розвитком інформаційного простору набуває особливої ваги у контексті підвищення ролі електронного врядування, стратегічних комунікацій та формування довіри до інститутів влади. Реалізація стратегічних пріоритетів у цій сфері має забезпечити стійкість демократичних процесів, захист інформаційної незалежності та розвиток інноваційних екосистем.

Відтак вивчення векторів розвитку та стратегічних пріоритетів публічного управління інформаційним простором є важливою науково-практичною проблемою, що потребує глибокого аналізу та пропозицій щодо удосконалення відповідної політики держави.

Особливого значення питання розвитку інформаційного простору набувають в умовах активізації гібридних загроз, коли інформаційні атаки та маніпуляції стають інструментами впливу на громадську думку та національну безпеку. Тому стратегічне управління інформаційним простором повинно ґрунтуватися на комплексному підході, що охоплює не лише технологічний вимір, а й соціально-гуманітарні, правові та економічні аспекти.

Управління розвитком інформаційного простору має відповідати вимогам прозорості, підзвітності та демократичного врядування, водночас забезпечуючи баланс між свободою слова і захистом національних інтересів, що створює потребу у модернізації інституційного середовища, вдосконаленні нормативно-правової бази та впровадженні інноваційних управлінських рішень.

Таким чином, дослідження теми дозволить виявити ключові тенденції, суперечності та можливості для зміцнення позицій України у світовому інформаційному просторі, сприятиме формуванню дієвої державної політики та підвищенню конкурентоспроможності країни в умовах цифрової глобалізації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сучасні дослідження у сфері публічного управління розвитком інформаційного простору України свідчать про зростаючу увагу науковців до проблем цифровізації, інформаційної безпеки та управління ризиками у цифровому середовищі. У низці публікацій розглядаються основні принципи та напрями реалізації державної політики у цій сфері, зокрема важливість розвитку цифрової інфраструктури, підвищення рівня цифрової грамотності населення та впровадження відкритого врядування.

Окремі дослідження акцентують увагу на необхідності впровадження ризик-орієнтованого підходу до управління інформаційним простором, що дозволяє більш ефективно реагувати на зовнішні та внутрішні загрози в умовах постійного технологічного прогресу та глобальної конкуренції. Також наголошується на важливості розвитку інституційних та нормативно-правових механізмів для координації державної політики у сфері цифрових технологій та стратегічних комунікацій.

Значну роль у розвитку національного інформаційного простору відіграє політика інформаційної безпеки, яка набуває особливої актуальності в умовах гібридних загроз та дезінформаційних кампаній. Дослідники підкреслюють потребу у створенні комплексної системи кіберзахисту, зміцненні національної цифрової ідентичності та розвитку інформаційної гігієни серед населення. Ці питання є критично важливими для зміцнення демократичних засад та стійкості українського суспільства.

У публікаціях також простежується акцент на гармонізації національної політики з міжнародними стандартами та кращими світовими практиками у сфері цифрової трансформації; «пріоритети українського державотворення мають кореспондуватися із стратегіями ліберально-демократичних перетворень, що має забезпечуватися інформаційною політикою, спрямованою на ефективне відстоювання національних інтересів України» [3, с. 57]. Дослідники підкреслюють, що інтеграція України у глобальні інформаційні процеси потребує активної взаємодії з міжнародними організаціями та адаптації зарубіжного досвіду до українських реалій. Це дозволить підвищити ефективність державної політики у сфері публічного управління розвитком інформаційного простору.

Сучасні дослідження висвітлюють як стратегічні, так і практичні аспекти розвитку інформаційного простору, акцентуючи увагу на необхідності комплексного підходу до публічного управління, що охоплює технологічний, правовий та соціогуманітарний виміри. Такий підхід, на наше переконання, є ключовим для забезпечення сталого розвитку та конкурентоспроможності України у цифрову добу.

Серед провідних науковців окреслених напрямів дослідження сучасного інформаційного простору вважаємо: А. Баровська, Р. Головін, Ю. Горбань, Ж. Денисюк, Д. Дубов, І. Залєвська, Г. Куц, О. Литвиненко, А. Овчаренко, В. Редзюк, Л. Самойленко, А. Семенченко, Т. Сивак, Л. Стороженко, Г. Удренас, О. Черевко. В. Шарий та ін.

Метою статті є комплексний аналіз основних векторів розвитку інформаційного простору України та визначення стратегічних пріоритетів публічного управління у цій сфері з урахуванням викликів цифровізації, безпеки та глобалізації. Зокрема, дослідження спрямоване на виявлення ключових напрямів розвитку інформаційного простору та їхньої ролі у зміцненні державної політики; оцінку інституційних та нормативно-правових аспектів управління; формулювання пропозицій щодо вдосконалення державної політики та практики публічного управління інформаційним простором з метою забезпечення його безпечності, відкритості та інноваційності.

Виклад основного матеріалу. У сучасному світі інформаційний простір виступає ключовою сферою, що визначає соціально-економічний розвиток держав, формування суспільної думки та забезпечення національної безпеки. Інформація та інформаційні технології породили явища, що «беруться на озброєння як інструменти впливів та досягнення коротко- та довгострокових цілей різними суб'єктами цих впливів» [2, с. 47]. Для України розвиток інформаційного простору є не лише важливим стратегічним завданням, а й необхідністю у контексті гібридних загроз, глобалізації та цифрової трансформації. Публічне управління у цій сфері покликане забезпечити формування відкритого, безпечного та інноваційного інформаційного середовища, що відповідає демократичним стандартам та національним інтересам.

В умовах сучасної цифрової доби інформаційний простір перетворюється на арену як конструктивних, так і деструктивних процесів, що впливають на суспільні настрої, політичну стабільність та економічний розвиток. Відповідно, публічне управління у цій сфері має забезпечувати не лише розвиток технологічної інфраструктури, а й формування ефективної політики інформаційної безпеки та управління цифровими ризиками. Також важливо враховувати необхідність міжсекторальної взаємодії, де державні органи, приватний сектор та громадські

організації спільно формують умови для сталого розвитку інформаційного простору.

Інформаційний простір є не лише технічним середовищем комунікації, а й важливою складовою ідентичності суспільства, платформи для розвитку інноваційної культури та соціальної взаємодії, що підкреслює значущість архетипічного підходу, який дозволяє виявити глибинні соціокультурні детермінанти управлінських рішень та формування суспільної свідомості. У свою чергу, застосування міждисциплінарного підходу до управління інформаційним простором сприяє більш комплексному розумінню взаємозв'язку технологічного, правового та соціогуманітарного вимірів.

Основні вектори розвитку інформаційного простору України полягають у послідовному впровадженні цифрових технологій та електронного врядування, розвитку цифрової інфраструктури та підвищенні рівня цифрової грамотності населення. Також важливими напрямками є формування політики інформаційної безпеки, посилення спроможностей держави протидіяти дезінформації та кібератакам, а також створення умов для розвитку конкурентного медіасередовища. Відповідно до Закону України «Про Національну програму інформатизації» [1] наявні небезпеки для національних інтересів та безпеки України в інформаційній сфері передбачають «спеціальні інформаційні операції, адже вчинення таких операцій спрямовано на ослаблення обороноздатності, деморалізацію військових формувань, провокування екстремізму, спричинення паніки, збільшення соціально-політичної та соціально-економічної нестабільності, стимулювання міжетнічних та міжрелігійних конфліктів в Україні [4, с. 63]. Ці процеси нерозривно пов'язані з реалізацією стратегічних комунікацій та підвищенням довіри до інститутів публічної влади.

Важливим аспектом розвитку інформаційного простору є гармонізація національних політик з міжнародними стандартами та кращими практиками у сфері цифрової безпеки та управління інформацією. Україна має активно долучатися до міжнародних ініціатив, таких як проекти Європейського Союзу у сфері цифрової трансформації, кібербезпеки та розвитку електронного врядування, що сприятиме підвищенню ефективності управлінських рішень та зміцненню позицій України у світовому інформаційному середовищі.

Крім того, розвиток цифрової інфраструктури має бути комплексним та інклюзивним, з урахуванням потреб усіх регіонів та соціальних груп. Забезпечення рівного доступу до цифрових послуг та інтернет-інфраструктури дозволить підвищити рівень цифрової інклюзії та сприятиме зменшенню цифрового розриву. Це, у свою чергу, стане запорукою зміцнення демократичних процесів та формування більш справедливого та відкритого суспільства.

Забезпечення інклюзивності розвитку інформаційного простору також передбачає активне залучення місцевих громад та органів самоврядування до реалізації цифрових ініціатив, що дозволить врахувати специфіку регіонального розвитку та потреби окремих спільнот, що сприятиме формуванню більш збалансованої інформаційної політики та підвищить ефективність використання цифрових технологій у різних сферах; можливі сценарії розвитку цифрового публічного управління варіюються «залежно від балансу між технологічними інноваціями та інституційним контролем» [5, с. 105]. У свою чергу, це стимулюватиме розвиток інноваційних екосистем на місцевому рівні та створить нові можливості для підприємництва та соціальної активності.

Іншим важливим напрямом є розробка та впровадження освітніх програм, спрямованих на підвищення цифрової компетентності та медіаграмотності населення, що дозволить громадянам критично оцінювати інформацію, протидіяти маніпуляціям та свідомо користуватися цифровими ресурсами. Підвищення рівня цифрової культури у суспільстві є одним з основних факторів зміцнення довіри до органів публічного управління та зменшення інформаційних загроз у цифровому середовищі.

Таким чином, комплексний розвиток інформаційного простору України передбачає поєднання технологічних, соціальних та освітніх аспектів. Він має ґрунтуватися на принципах прозорості, відкритості та співпраці між державою, громадянським суспільством і приватним сектором, що створює умови для формування стійкого інформаційного середовища, здатного адаптуватися до глобальних викликів та сприяти сталому розвитку демократичної держави.

Комплексний розвиток інформаційного простору передбачає також посилення інституційної спроможності органів публічної влади у питаннях управління цифровою трансформацією. Це стосується як розробки ефективної регуляторної бази, так і впровадження сучасних управлінських інструментів, які дозволяють швидко адаптуватися до нових технологічних тенденцій та глобальних змін. Успішна реалізація цих завдань вимагає постійного підвищення кваліфікації державних службовців та розвитку культури інновацій в органах влади.

Крім того, важливим чинником є налагодження механізмів громадської участі у процесах формування інформаційної політики та управління цифровими ініціативами [5, с. 107]. Відкритість і діалог між владою та суспільством сприяють підвищенню легітимності управлінських рішень і формуванню довіри до держави. Це особливо актуально в умовах зростання ролі соціальних мереж і цифрових комунікацій, які стають не лише каналом поширення інформації, а й засобом громадського контролю.

У цілому, розвиток інформаційного простору України має ґрунтуватися на цінностях демократії, інклюзивності та верховенства права, що дозволить забезпечити стійке функціонування держави в умовах цифрової глобалізації, захист національних інтересів та конкурентоспроможність країни на світовому ринку інформаційних технологій. Такий підхід сприятиме не лише технічному прогресу, а й розвитку соціального капіталу, підвищенню якості життя громадян та зміцненню національної безпеки.

Стратегічні пріоритети публічного управління розвитком інформаційного простору України визначаються через низку ключових завдань. По-перше, необхідно забезпечити баланс між свободою слова та захистом національних інтересів, що потребує модернізації законодавчої та інституційної бази. По-друге, важливим є розвиток інноваційних технологій та цифрової економіки, що має супроводжуватися створенням умов для ефективної взаємодії держави, бізнесу та громадянського суспільства. По-третє, слід посилювати кадровий та освітній потенціал сфери інформаційного простору, розвивати компетенції публічних управлінців і фахівців з питань кібербезпеки та цифрового врядування [4].

Реалізація цих стратегічних пріоритетів вимагає комплексного підходу, що передбачає розробку та впровадження державних програм цифрової трансформації, розвитку електронних сервісів та підвищення рівня довіри громадян до цифрових платформ. Зокрема, важливо створювати умови для інноваційної діяльності та стартапів у сфері інформаційних технологій, що

сприятиме формуванню конкурентоспроможної цифрової економіки. Також значної уваги потребує розвиток інституційних механізмів координації та взаємодії між різними гілками влади у реалізації інформаційної політики.

Ключовою умовою успіху є залучення до процесів управління експертних середовищ та громадських організацій, що дозволить забезпечити врахування інтересів усіх учасників цифрової трансформації. Відкритість та прозорість ухвалення управлінських рішень у сфері інформаційного простору є основою довіри громадян та формування стійкого демократичного суспільства. У цьому контексті важливо використовувати інструменти електронної демократії, що розширюють можливості участі громадян у процесах публічного управління.

Водночас Україна стикається з низкою викликів. Серед них – недостатня координація державних інституцій, фрагментованість інформаційної політики, слабкі механізми протидії фейкам та інформаційним маніпуляціям. Важливим є також питання гармонізації національної політики у сфері інформаційного простору з міжнародними стандартами та передовим досвідом інших країн, що дозволить ефективно інтегруватися у глобальні інформаційні мережі та посилити інформаційну незалежність.

Невирішеність цих викликів може призвести до уразливості держави перед зовнішніми інформаційними загрозами, зокрема в умовах гібридної війни та посилення інформаційної агресії з боку недружніх держав. Тому важливо розробляти комплексні стратегії протидії таким загрозам, які передбачають розвиток системи кіберзахисту, інформаційної гігієни та медіаграмотності серед населення. Публічне управління має брати на себе провідну роль у формуванні стійкого та безпечного інформаційного середовища.

Разом з цим необхідно враховувати соціокультурні особливості українського суспільства, що формують унікальний контекст розвитку інформаційного простору. Застосування архетипічного підходу у стратегічних комунікаціях та управлінських рішеннях дозволяє краще зрозуміти поведінкові установки населення та сприяти формуванню єдності у протидії зовнішнім загрозам. Таким чином, подолання викликів вимагає інтеграції наукового знання, управлінської практики та громадянської активності.

З урахуванням цих аспектів, публічне управління розвитком інформаційного простору має ґрунтуватися на системному підході, що поєднує інституційні, нормативно-правові, технологічні та соціогуманітарні аспекти. Важливо, щоб держава виступала не лише регулятором, а й активним учасником розвитку цифрової культури, створення інноваційних рішень та формування довіри до інформаційних платформ, що сприятиме зміцненню національної безпеки, підвищенню конкурентоспроможності країни та розвитку демократичних засад у суспільстві.

Подальше вдосконалення публічного управління у сфері розвитку інформаційного простору України передбачає активне використання результатів наукових досліджень та залучення експертних аналітичних центрів до розробки політик і стратегій, що дозволить створювати більш точні та ефективні рішення, що враховують як глобальні тенденції, так і внутрішні виклики [6, с. 69]. Важливим є формування системи моніторингу та оцінки результатів політики у сфері інформаційного простору, що сприятиме підвищенню підзвітності та прозорості управління.

Крім того, необхідно стимулювати міжнародне співробітництво у сфері цифрової трансформації та інформаційної безпеки. Співпраця з міжнародними організаціями та партнерами дозволить обмінюватися досвідом, адаптувати кращі практики та впроваджувати інноваційні підходи до розвитку інформаційного простору, що також сприятиме інтеграції України у глобальні інформаційні мережі та посиленню ролі держави у світовому інформаційному середовищі.

Як бачимо, стратегічний розвиток інформаційного простору України потребує єдності державної політики, наукового потенціалу та активної участі громадянського суспільства. Комплексний підхід до управління цією сферою дозволить створити безпечне, інноваційне та інклюзивне інформаційне середовище, що стане основою для сталого розвитку держави та підвищення добробуту її громадян.

Реалізація стратегічних завдань у сфері розвитку інформаційного простору також передбачає забезпечення гнучкості управлінських рішень та швидке реагування на нові виклики. Це можливо завдяки впровадженню сучасних інформаційно-аналітичних систем, які дозволяють збирати, аналізувати та обробляти великі обсяги даних для прийняття обґрунтованих рішень. Такі інструменти відіграють важливу роль у прогнозуванні та запобіганні ризикам, а також у розробці адаптивних стратегій, що враховують динаміку цифрового середовища.

Важливим напрямом удосконалення публічного управління є розвиток партнерства між державою та приватним сектором, зокрема у сфері інноваційних проєктів та стартапів. Підтримка приватних ініціатив та стимулювання інвестицій у розвиток цифрових технологій дозволить створювати нові можливості для економічного зростання та зміцнення позицій України на міжнародній арені, що відкриває перспективи для формування потужного вітчизняного сегмента цифрової економіки, здатного конкурувати на світовому ринку.

Відтак можемо констатувати, що стратегічне управління розвитком інформаційного простору має ґрунтуватися на інноваційності, відкритості та соціальній відповідальності, сприяючи не лише технологічному прогресу, а й формуванню демократичного суспільства та зміцненню національної безпеки. Такий підхід дозволить забезпечити стійкий розвиток держави, підвищити якість життя громадян та інтегрувати Україну у глобальну цифрову економіку.

Подальше вдосконалення публічного управління у цій сфері має базуватися на поєднанні теоретичних досліджень та емпіричних спостережень, що дозволить формувати обґрунтовані стратегії розвитку. Важливо також забезпечувати гнучкість управлінських рішень, здатність до адаптації у відповідь на нові виклики та технологічні зміни. Такий підхід дозволить не лише зміцнити позиції України на глобальній арені, а й сприятиме підвищенню якості життя громадян у цифровому суспільстві.

Висновки. Таким чином, стратегічне управління розвитком інформаційного простору України потребує комплексного бачення, заснованого на сучасних наукових підходах, практичному досвіді та готовності до постійної адаптації до глобальних викликів, що дозволить забезпечити сталий розвиток інформаційного середовища, що є важливою умовою успішного розвитку України у цифрову добу, сприятиме формуванню високотехнологічної держави, що здатна ефективно реагувати на загрози та використовувати потенціал цифрової епохи для зміцнення власної суверенності та добробуту громадян.

Цей підхід передбачає систематичне оновлення та вдосконалення стратегій розвитку інформаційного простору з урахуванням новітніх тенденцій і технологічних змін. Важливою складовою є розвиток аналітичної та експертної спроможності органів публічного управління, що дозволить їм оперативно і гнучко адаптуватися до нових викликів, у тому числі в умовах міжнародної конкуренції та гібридних загроз.

Водночас активна участь громадянського суспільства у формуванні та реалізації політики розвитку інформаційного простору сприятиме створенню інноваційної екосистеми, де технології стають інструментом підвищення якості життя, зміцнення демократії та розвитку соціальної справедливості, що підсилить взаємодію між державою та громадянами, сприяючи формуванню культури довіри, відкритості та соціальної відповідальності.

Отже, стратегічне управління розвитком інформаційного простору України має стати запорукою не лише цифрової трансформації, а й соціально-економічного поступу та культурного відродження нації. Такий підхід створить умови для формування високотехнологічного, демократичного та безпечного інформаційного суспільства, яке відповідає найкращим світовим стандартам і відображає унікальний український досвід.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 01.12.2022р. № 2807-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text>
2. Денисюк Ж.З. Пропаганда та контрпропаганда в контексті стратегій державної інформаційної політики. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського*. 2021. № 2. Т. 32 (71). С. 46-51. DOI: <https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2021.2/08>.
3. Куц Г.М. Пріоритетні стратегії інформаційної політики у контексті національних інтересів України: ліберальний ракурс. *Політичне життя*. 2017. № 3. С. 52–58.
4. Редзюк В., Редзюк Н. Сучасні проблеми інформаційної безпеки України та напрями їх вирішення. *Публічне управління: концепції, парадигма, розвиток, удосконалення*. 2023. № 3. С. 59–65. DOI: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-3-59-65>.
5. Стороженко Л. Нетократизація публічного управління: тренди інформаційного суспільства. *Публічно-управлінські та цифрові практики*. 2025. Вип. 1(4). С. 100–110. DOI: 10.31673/2786-7412.2025.015423.
6. Storozhenko L., Ignatenko O., Yaroshovets T., Antypenko I., Vlasenko V. E-democracy in the context of the information society: prospects, challenges and opportunities. *Amazonia Investiga*. 2023. Vol. 12. № 70. P. 63–77. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.70.10.6>.

REFERENCES

1. Pro Natsionalnu prohramu informatyzatsii: Zakon Ukrainy [On the National Informatization Program: Law of Ukraine] vid 01.12.2022p. No2807-IX. zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-20#Text> [in Ukrainian].

2. Denysiuk, Zh. Z. (2021). Propaganda ta kontppropaganda v konteksti stratehii derzhavnoi informatsiinoi polityky. *Vcheni Zapysky TNU Imeni V. I. Vernadskoho*, 32(2), 46–51. <https://doi.org/10.32838/TNU-2663-6468/2021.2/08>
3. Kuts, H. M. (2017). Priorytetni stratehii informatsiinoi polityky u konteksti natsionalnykh interesiv Ukrainy: liberalnyi rakurs. *Politychne Zhyttia*, 3, 52–58.
4. Redziuk, V., & Redziuk, N. (2023). Suchasni problemy informatsiinoi bezpeky Ukrainy ta napriamy yikh vyrishennia. *Publichne Upravlinnia: Kontseptsii, Paradyhma, Rozvytok, Udoskonalennia*, 3, 59–65. <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2023-3-59-65>
5. Storozhenko, L. (2025). Netokratyzatsiia publichnoho upravlinnia: trendy informatsiinoho suspilstva. *Publichno-Upravlinski ta Tsyfrovi Praktyky*, 1(4), 100–110. <https://doi.org/10.31673/2786-7412.2025.015423>
6. Storozhenko, L., Ignatenko, O., Yaroshovets, T., Antypenko, I., & Vlasenko, V. (2023). E-democracy in the context of the information society: Prospects, challenges and opportunities. *Amazonia Investiga*, 12(70), 63–77. <https://doi.org/10.34069/AI/2023.70.10.6>